

Wyrok TSUE w sprawie C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

Posted on 2024-05-31

Według Trybunału Sprawiedliwości UE obowiązek umieszczania dwóch pełnych odcisków palców w nośniku danych dowodów osobistych stanowi ograniczenie prawa do poszanowania życia prywatnego i prawa do ochrony danych osobowych, ponieważ obowiązek ten został przyjęty na niewłaściwej podstawie prawnej

Obowiązkowe umieszczenie w dowodach osobistych dwóch odcisków palców jest zgodne z prawami podstawowymi. Ponieważ jednak rozporządzenie w tej sprawie zostało wydane w oparciu o złą podstawę prawną, Trybunał Sprawiedliwości UE stwierdził jego nieważność i postanowił, że może być ono stosowane najpóźniej do 31 grudnia 2026. To czas, który pozwoli prawodawcy przyjąć nowe rozporządzenie.

Obywatel niemiecki zaskarżył do niemieckiego sądu odmowę miasta Wiesbaden wydania obywatelowi nowego dowodu osobistego bez umieszczenia w nim jego odcisków palców.

Sąd krajowy zwrócił się do TSUE o zweryfikowanie ważności rozporządzenia UE przewidującego obowiązek umieszczania dwóch odcisków palców na nośniku danych

dowodów osobistych. Po wnikliwym zbadaniu sprawy TSUE stwierdził, że obowiązek umieszczania dwóch pełnych odcisków palców w nośniku danych dowodów osobistych stanowi ograniczenie prawa do poszanowania życia prywatnego i prawa do ochrony danych osobowych, gwarantowanych w Karcie Praw Podstawowych UE.

Obowiązek jest jednak uzasadniony celami interesu ogólnego polegającymi na zwalczaniu wytwarzania fałszywych dowodów osobistych i oszustw dotyczących tożsamości, a także na zapewnieniu interoperacyjności systemów weryfikacji. Przetwarzanie jest właściwe i konieczne do realizacji tych celów, a także w stosunku do tych celów proporcjonalne.

W szczególności w zakresie, w jakim umieszczenie dwóch odcisków palców umożliwia zwalczanie wytwarzania fałszywych dowodów osobistych i oszustw dotyczących tożsamości, zabieg ten może się przyczynić zarówno do ochrony życia prywatnego osób, których dane dotyczą, jak i – szerzej – do zwalczania przestępczości i terroryzmu. Ponadto, umożliwiając obywatelom UE wykazanie swej tożsamości w wiarygodny sposób, ułatwia to wykonywanie ich prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu w UE. Cele takiego rozwiązania mają więc szczególne znaczenie nie tylko dla UE i państw członkowskich, lecz również dla obywateli UE.

Samo umieszczenie wizerunku twarzy stanowiłoby mniej skuteczny środek identyfikacji niż umieszczenie, oprócz tego wizerunku, dwóch odcisków palców. Starzenie się, styl życia, choroba lub zabiegi chirurgiczne mogą bowiem zmienić cechy anatomiczne twarzy.

Trybunał stwierdził nieważność rozporządzenia 2019/1157(1) w sprawie poprawy zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii, ponieważ zostało ono wydane na błędnej podstawie prawnej. Stwierdzenie nieważności rozporządzenia ze skutkiem natychmiastowym mogłoby jednak wywołać poważne negatywne konsekwencje dla znacznej liczby obywateli UE i dla ich bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Z tego powodu Trybunał utrzymał skutki rozporządzenia do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie i najpóźniej do 31 grudnia 2026 r., nowego rozporządzenia,

przyjętego na właściwej podstawie prawnej.

Źródło: Wyrok TSUE